

Skatteverket

pia.kjell@skatteverket.se

Stockholm den 22 juni 2026

Synpunkter: Utkast till ställningstagande om ändring av beskattningsunderlaget vid kundförluster och prisnedsättningar i efterhand, mervärdesskatt

FAR har erbjudits tillfälle att lämna synpunkter över Skatteverkets *Utkast till ställningstagande om ändring av beskattningsunderlaget vid kundförluster och prisnedsättningar i efterhand, mervärdesskatt*. FAR vill med anledning av detta anföra följande i de delar där ändringar föreslås.

FAR:s kommentarer

FAR kan konstatera att utkastet innehållsmässigt till övervägande del överensstämmer med del av nuvarande innehåll i ställningstagandet *Ändring av utgående och ingående skatt vid kundförluster och prisnedsättningar i efterhand, mervärdesskatt*, Dnr: 202 494536-19/111, 2019-12-05 samt, i vissa delar med innehållet i Rättslig vägledning. Det är FAR:s förståelse att Skatteverket dessvärre har för avsikt att bibehålla ett högt beviskrav och restriktiv tillämpning för att skattskyldiga ska medges ändring av beskattningsunderlag för kundförluster.

I likhet med vad som framställs i Förenklingsförslaget *Förbättra momsreglerna vid kundförluster* som Förenklingsrådet den 10 mars 2026 har beslutat att sätta på status Under Prioritering (se www.forenklingradet.se), FAR är av uppfattningen att beskattningsunderlaget borde kunna justeras även vid ”befarade kundförluster”. En större likabehandling för moms, inkomstskatt och redovisning skulle ha stor betydelse för många företag i form av administrativ lättnad och förbättrad likviditet.

FAR noterar vidare att utkastet i nuvarande utformning inte innehåller något avsnitt om gällande rätt, vilket återfinns i 2019 års ställningstagande. Detta är säkerligen något Skatteverket har för avsikt att komplettera utkastet med senare i processen och FAR vill betona vikten av hänvisningar till lagtext och praxis i ställningstaganden, inte minst sådana som ifrågasvarande utkast, vilket kommer att påverka många skattskyldiga.

Vad specifikt gäller avsnittet *Fordringar som i praktiken är omöjliga att driva in* (2.1.2) i utkastet är det positivt att Skatteverket överväger att ändra sin bedömning av hur lång tid som behöver förlöpa från en fordrans förfallodag till att den kan behandlas som en kundförlust; från nuvarande 240 dagar till 120 dagar. För skattskyldiga innebär det en förbättring likviditetsmässigt. Det medför dock fortfarande en lång likvidpåfrestning för skattskyldiga.

Ett exempel som kan illustrera detta: X AB säljer en vara den 20 januari och fakturerar kunden samma dag, med betalningsvillkor 30 dagar. Förfallodagen infaller således 20 februari. X AB ska redovisa den utgående momsen i redovisningsperioden januari, vilket för ett större företag innebär en inbetalning till staten senast den 26 februari. Kunden betalar inte trots att betalningspåminnelse och inkassokrav skickats ut. Fakturan är av ”mindre värde”. Det innebär att denna obetalda fordran momsmässigt kommer att kunna hanteras som en kundförlust först efter den 20 juni, enligt Skatteverket.

Det innebär att reducering av utgående moms kan ske i redovisningsperioden juni, som ska lämnas in senast den 26 juli. Följaktligen hinner det fortlöpa mer än 5 månader efter att redovisning av den utgående momsen ursprungligen skett till dess att beloppet reglerats på skattekontot. Det är för många skattskyldiga fortfarande en ansevärd tidsperiod. Enligt FAR skulle det vara av värde att kravet på 120 dagar kortas ned ytterligare.

Vidare överväger Skatteverket att frångå dagens gräns på 1 000 kronor och i stället knyta det till två procent av prisbasbeloppet. Att knyta gränsen till en viss procentsats av prisbasbeloppet säkerställer i och för sig en ökning varje år, men värdet kommer fortsatt vara lågt.

För 2026 skulle detta nämligen motsvara fordringar upp till ett värde av 1 184 kronor, det vill säga bara marginellt överstigande 1 000 kronor. Det kan jämföras med att de 1 000 kronor som angavs i ställningstagandet från 2019 enligt SCB:s konsumentprisindex motsvarar 1 256 kronor i 2026 års värde, det vill säga en minskning i värde. Enligt FAR vore det önskvärt att Skatteverket i stället överväger att utgå från ett betydligt högre belopp som gräns för vad som enligt Skatteverket utgör faktura av mindre värde, förslagsvis inom intervallet 3 000 – 5 000 kronor.

Vad specifikt gäller avsnittet *Prisnedsättningar i efterhand (2.2)* så noterar FAR att Skatteverket anser att vid hävning eller avbeställning, så ska det ursprungligen fakturerade beloppet som angivits som mervärdesskatt i en faktura eller liknande handling, efter att prestationerna återgått, anses utgöra felaktigt debiterad skatt.

Enligt FAR:s uppfattning framstår det som mycket oklart på vilken rättslig grund en skattskyldig person som har tillhandahållit en skattepliktig vara, med skyldighet att upprätta faktura med och redovisa mervärdesskatt, i efterhand kan anses ha debiterat mervärdesskatt felaktigt.

FAR

Michael Johansson

Ordförande i FAR:s remissgrupp - Skatt